

Sygn. akt IV U 1361/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 grudnia 2016r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Elżbieta Wojtczuk
Protokolant	st. sekr. sądowy Dorota Malewicka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 12 grudnia 2016r. w S.

odwołania Z. K.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 14 października 2015 r. Nr (...)

w sprawie Z. K.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy

oddala odwołanie.

Sygn. akt IV U 1361/15

UZASADNIENIE

Decyzją z 14 października 2015 r. znak: (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S., działając na podstawie art. 57 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych odmówił Z. K. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy wskazując, iż u wymienionego Komisja Lekarska ZUS orzeczeniem z dnia 16.09.2015r. nie stwierdziła niezdolności do pracy.

Odwołanie od w/w decyzji złożył Z. K. wnosząc o jej zmianę i przyznanie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. Wskazał, że jest bardzo chory, ból utrudnia mu chodzenie, nie ma środków finansowych na wykup leków, które są drogie (odwołanie k.1).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, wskazując, iż zaskarżona decyzja wydana została na podstawie orzeczenia Komisji Lekarskiej Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z 16.09.2015 r. która nie stwierdziła u wnioskodawcy niezdolności do pracy, a odwołanie nie wnosi do sprawy żadnych nowych dowodów faktycznych lub prawnych, które uzasadniałyby zmianę zaskarżonej decyzji (odpowiedź organu rentowego na odwołanie k.3-4).

Sąd Okręgowy ustalił, co następuje:

Z. K. był uprawniony do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy do 30 listopada 2012 r. na podstawie decyzji z dnia 14 grudnia 2010 r. (k. 194-195 akt rentowych za wnioskiem z dn. 11.03.2004 r.). Następnie decyzją z dnia 30 listopada 2012 r. odmówił ubezpieczonemu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy od 1 grudnia 2012 r. (decyzja z dn. 30.11.2012 r. k. 212 kat rentowych za wnioskiem z dn. 11.03.2004 r.). Sąd Okręgowy w Siedlcach wyrokiem z dnia 12 kwietnia 2013 r. w sprawie o sygn. akt IV U 23/13 oddalił odwołanie ubezpieczonego od decyzji z dnia 30.11.2012 r. (odpis wyroku k. 229 akt organu rentowego). Przedmiotowy wyrok był zaskarżony apelacją przez ubezpieczonego i na skutek rozpoznania apelacji Sąd Apelacyjny w Lublinie wyrokiem z dnia 13 sierpnia 2013 r. oddalił apelację ubezpieczonego Z. K. (odpis wyroku k. 234 akt rentowych).

Wnioskodawca Z. K. po raz kolejny dnia 4 października 2013 r. wystąpił do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. z wnioskiem o rentę z tytułu niezdolności do pracy (wniosek k.1-4 akt organu rentowego).

Decyzją z dnia 6 lutego 2014 r. organ rentowy odmówił ubezpieczonemu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy (decyzja k. 30 akt rentowych za wnioskiem z dn. 04.10.2013 r.). Wyrokiem z dnia 4 listopada 2014 r. Sąd Okręgowy w Siedlcach w sprawie IV U 365/14 oddalił dowołanie ubezpieczonego od powyższej decyzji organu rentowego, a wyrokiem z dnia 25 marca 2015 r. w sprawie III AUa 24/15 Sąd Apelacyjny w Lublinie oddalił apelację ubezpieczonego.

Dnia 19 czerwca 2015 r. ubezpieczony złożył kolejny wniosek o przyznanie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy (k.1-4 akt rentowych). Rozpoznając wniosek organ rentowy skierował wnioskodawcę na badanie przez Lekarza Orzecznika ZUS, który w orzeczeniu z 12 sierpnia 2015 r. ustalił, że wnioskodawca nie jest niezdolny do pracy (wypis z orzeczenia Lekarza Orzecznika z 12.08.2015 r. k.8 akt organu rentowego). Z. K. wniósł sprzeciw od orzeczenia Lekarza Orzecznika ZUS i na skutek wniesienia sprzeciwu wnioskodawca skierowany został na badanie przez Komisję Lekarską ZUS, która w orzeczeniu z 16.09.2015 r. ustaliła, że wnioskodawca nie jest niezdolny do pracy (wypis z orzeczenia Komisji Lekarskiej ZUS z 16.09.2015r. k. 12 akt organu rentowego).

Na podstawie powyższego orzeczenia, zaskarżoną decyzją z 14.10.2015r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. odmówił wnioskodawcy Z. K. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy (decyzja z 14.10.2015 r. k. 14 akt organu rentowego).

Zespół biegłych lekarzy: neurologa, ortopedy, kardiologa w opinii sporządzonej na zlecenie sądu rozpoznał u Z. K. przewlekły zespół bólowy kręgosłupa szyjnego i lędźwiowo-krzyżowego na podłożu wielopoziomowych zmian dyskopatycznych i zmian zwyrodnieniowych bez upośledzenia sprawności ruchowej, stan po urazowej amputacji paliczek środkowych palców II-V ręki prawej z zadawalającą sprawnością funkcjonalną ręki, nadciśnienie tętnicze łagodne. Ubezpieczony około 30 lat temu przeżył urazową amputację paliczek środkowych palców II-V ręki prawej i jest zaadoptowany do istniejącej niesprawności, ręka prawa jest sprawna funkcjonalnie. Przedmiotowym badaniem neurologicznym stwierdzono niewielkie ograniczenie ruchomości w odcinku szyjnym i lędźwiowo-krzyżowym bez objawów korzeniowych i ubytkowych istotnych funkcjonalnie, nie stwierdzono objawów ogniskowego uszkodzenia mózgu i mózdzku (bez cech niedowładu i ataksji w kończynach, bez objawów piramidowych), chód wydolny, ręka prawa po przebytym urazie z zadawalającą sprawnością funkcjonalną.

Po analizie dokumentacji medycznej i po zbadaniu powoda biegli stwierdzili, że aktualny stopień zaawansowania schorzeń układu ruchu i stan neurologiczny i kardiologiczny wnioskodawcy nie naruszają sprawności organizmu w stopniu kwalifikującym do uznania ubezpieczonego za częściowo niezdolnego do pracy zawodowej zgodnej z jego wykształceniem i kwalifikacjami. Schorzenia układu ruchu przebiegają z okresami zaostrzeń i remisji dolegliwości bólowo-korzeniowych, w okresach zaostrzeń dolegliwości bólowych ubezpieczony może być leczony i rehabilitowany w ramach zasiłków ZUS (opinia biegłych k. 9).

Biegły lekarz pulmonolog w swojej opinii po zbadaniu ubezpieczonego i zapoznaniu się z jego dokumentacją medyczną rozpoznał u wymienionego przewlekłą obturacyjną chorobę płuc w łagodnym stadium i wskazał, iż powyższe schorzenie nie powoduje u ubezpieczonego niezdolności do pracy. Wskazano, iż choroba jest dobrze kontrolowana

przy pomocy leków bronchodilatacyjnych i sterydów wziewnych, wynik spirometrii jest prawidłowy, nie stwierdzono cech niewydolności oddechowej (opinia k. 25).

Ubezpieczony ma 57 lat, ma wykształcenie podstawowe, pracował jako brukarz, robotnik budowlany.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie wnioskodawcy Z. K. nie jest zasadne i nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art.57 ust. 1 i 2 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2009r., Nr 153, poz.1227 ze zm.) renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który spełnił łącznie następujące warunki: jest niezdolny do pracy, ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy, a niezdolność do pracy powstała w okresach, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1 i 2, pkt 3 lit. b, pkt 4, 6, 7 i 9, ust. 2 pkt 1, 3-8 i 9 lit. a, pkt 10 lit. a, pkt 11-12, 13 lit. a, pkt 14 lit. a i pkt 15-17 oraz art. 7 pkt 1-3, 5 lit. a, pkt 6 i 12, albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania tych okresów, przy czym ostatniego wymogu nie stosuje do ubezpieczonego, który udowodnił okres składkowy i nieskładkowy wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiety lub 25 lat dla mężczyzny oraz jest całkowicie niezdolny do pracy.

W myśl art.12 ust.1, 2 i 3 ustawy niezdolną do pracy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu, przy czym całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiegokolwiek pracy, a częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji.

Rozstrzygnięcie o zasadności bądź nie, odwołania wnioskodawcy od decyzji organu rentowego odmawiającej mu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy wymagało ustalenia czy u wnioskodawcy istnieje częściowa lub całkowita niezdolność do pracy. Sporządzone na tę okoliczność opinie biegłych lekarzy: ortopedy, neurologa, kardiologa i pulmonologa nie dały podstawy do ustalania, że wnioskodawca jest niezdolny do pracy.

W złożonej opiniach biegli lekarze sądowi wskazali, że opiniowany nie jest niezdolny do pracy. Biegli po zapoznaniu się z dokumentacją medyczną wnioskodawcy i po przeprowadzeniu badania rozpoznali u niego schorzenia opisane w stanie faktycznym. W badaniu przedmiotowym neurologicznym i ortopedycznym biegli stwierdzili niewielkie ograniczenie ruchomości w odcinku szyjnym i lędźwiowo-krzyżowym bez objawów korzeniowych i ubytkowych istotnych funkcjonalnie, nie stwierdzono objawów ogniskowego uszkodzenia mózgu i mózdzku (bez cech niedowładu i ataksji w kończynach, bez objawów piramidowych), chód wydolny, ręka prawa po przebyłym urazie z zadawalającą sprawnością funkcjonalną. Biegły lekarz pulmonolog stwierdził zaś, że przewlekła obturacyjna choroba płuc w łagodnym stadium jest dobrze kontrolowana przy pomocy leków bronchodilatacyjnych i sterydów wziewnych, wynik spirometrii jest prawidłowy, nie stwierdzono cech niewydolności oddechowej. Podsumowując biegli lekarze nie stwierdzili u ubezpieczonego niezdolności do pracy.

Analizując przedmiotowe opinie biegłych Sąd doszedł do przekonania, że stanowią one miarodajny i wiarygodny dowód w sprawie, gdyż wydane zostały przez lekarzy specjalistów, a ponadto poprzedzone zostały analizą dokumentacji lekarskiej wnioskodawcy i jego badaniem. Opinie są spójne i logiczne oraz należyście uzasadnione.

Należy podkreślić również, że biegli lekarze opiniujący w sprawie o sygn. akt IV U 23/13 i w sprawie IV U 365/14 również stwierdzili brak niezdolności do pracy z powodu schorzeń narządu ruchu wskazując, że ruchomość kręgosłupa jest zadawalająca we wszystkich odcinkach, bez objawów korzeniowych i ubytkowych neurologicznych istotnych funkcjonalnie, jak również że ubezpieczony wymaga leczenia farmakologicznego i rehabilitacji jedynie w okresach zaostrzeń choroby.

Wnioskodawca ma wykształcenie podstawowe, pracował w zawodzie brukarza, robotnika budowlanego. Zgodnie z opiniami biegłych ze względu na schorzenia narządu ruchu, kardiologiczne i pulmonologiczne nie jest niezdolny do pracy zgodnie z posiadanymi kwalifikacjami i wykształceniem.

Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd na podstawie art.477¹⁴ §1 kpc oddalił odwołanie jako niezasadne.